

O sacerdote que consagrou a capela da Virxe do Carmen da illa da Toxa

Por: Francisco Meis

D. José Salgueiro Blanco. (Fotografía propiedade de Eloisa Álvarez Corbacho)

Jose Salgueiro Blanco viña de ser ecónomo na Basílica de Santa María a Maior de Pontevedra antes de chegar ao curato do Grove en 1909; ano no que se abriu ao público a capela actual.

Foi un alumno brillante de Teoloxía en Santiago de Compostela con numerosos premios e excelentes cualificacións nos seus estudos. Nacera nos anos oitenta do século XIX na parroquia de San Martín de Salcedo en Pontevedra e ao terminar os seus estudos elementais ingresa no Seminario en Santiago de Compostela, ordenándose a principios de 1902. En canto remata, a finais dese ano, noméano coadxutor da parroquia de Santa María a Maior en Pontevedra, á fronte da que estaba o sacerdote D. Arturo Montes Neira. Unha vez que a este último o Arcebispado desígnao, no verán de 1907, como cóngo da Catedral de Santiago, Salgueiro, quedará a fronte da parroquia pontevedresa de forma temporal en calidade de cura ecónomo. Xa era arcipreste do Morrazo cando o arcebispo de Santiago elixeo como censor eclesiástico do xornal *O Progreso* que editaban os irmáns Barros na Praza da Leña en Pontevedra,.

Del deixaron aspectos da súa persoa os editores do xornal, que nos reflicten a condición do eclesiástico; “[...] nós que coñecemos o bondadoso carácter do señor Salgueiro, a súa vastísima ilustración, as grandes simpatías de que goza pola súa seriedade, a rectitude e acerto con que rexe a parroquia de Santa María, [...]”

Durante os anos que transcorreu na cidade, participará activamente na vida social da época, mantendo unha fluída relación coas diferentes clases sociais que a compoñían. A finais do ano 1908 remata a súa estada en Pontevedra o destinalo o arcebispado á parroquia de San Martiño do Grove o que, consecuentemente conlevou, que deixara vacante a praza en calidade de ecónomo na cidade do Lárez tomando posesión da nova praza de forma oficial, o 14 de marzo de 1909, na vila dos mecos. A chegada produciu unha revolución na vida social da localidade e rapidamente, chamaron a José Besada Domínguez que reuniu á

COLABORA ACTIVIDADES

Deputación
Pontevedra

banda de músicos enfronte da casa na que residiría na localidade, dándolle a benvinda o alcalde á cabeza, Francisco Otero Goday. O estrondo das bombas pechaba a comitiva de recibimento.

A carreira eclesiástica do sacerdote foi progresando de forma importante nos primeiros anos dando un salto cualitativo, cando en 1914 nomean ao sacerdote Leopoldo Eijo Garay, bispo de Tui. Unha das primeiras accións que asinou foi nomealo Secretario de Cámara e Goberno do Bispado e uns meses máis tarde, Delegado Xeral de Capelanías e obras pías para o territorio da xurisdición do Bispado de Tui. O chamamento de Eijo Garay obrigarao a abandonar o curato do Grove e fixar a residencia definitiva en Tui onde pasará xa, o resto da súa vida.

Dado a boa disposición ao estudo e posicionado xa cun importante cargo no Bispado, preséntase en 1916 como único opositor a unha vacante de cóengo da Catedral de Tui. O clamor social tudense e a prensa local, daban por feito que a praza a ocuparía el;

“Por virtude de oposición se dá como seguro, que será nomeado cóengo da Catedral de Tui, o prestixioso sacerdote D. José Salgueiro Blanco.”

Era unha proclama a todas voces entre a sociedade, que non fixo máis que confirmarse no mes de novembro de 1916, ao designalo cóengo da Catedral de Tui. O interese persoal por progresar dentro da carreira eclesiástica arrastrarao a disputar, xunto con outros sacerdotes, o canonicato de Santiago de Compostela, pero polas razóns que fosen, retirárase deixando o paso a outros opositores.

Salgueiro xa nunca abandonaría o Bispado de Tui e, durante os anos que exerceu como cóengo da Catedral Tudense, realizou numerosas intervencións en diferentes eventos e circunstancias fóra do bispado; un deles no ano 1919, no que oficiará o funeral do, varias veces ministro do goberno, Augusto González Besada, oriúndo de Tui, que

chamado pola corporación municipal de Pontevedra celebrará o funeral conmemorativo na Igrexa de San Bartolomé.

Que o paso polo Grove non foi un curato de transición demóstrao que anos máis tarde, cando falece en abril de 1934, a vila responde unánime conmocionada pola perda do sacerdote;

“Causou fonda impresión o falecemento do cóengo da catedral de Tui D. José Salgueiro Blanco, que exercera nesta localidade o cargo de párroco durante moitos anos. O pasado luns, día 26, tiveron lugar na igrexa parroquial, polo seu eterno descanso, os funerais que testemuñaron, pola gran cantidade de persoas que concorreron, os gratos recordos que aquí deixou o finado.”

Naquela misa de despedida o sacerdote José Bretal Martínez oficiou o funeral sen corpo presente

na parroquial do Grove, ambos compartiran estudos no seminario nos seus anos de mocidade e aínda que non eran da mesma promoción, Salgueiro cursaba dous anos por diante del, si se coñecían.

Jose Salgueiro Blanco pasou a historia na vila do Grove por ser o sacerdote que levou a cabo a consagración da capela da Toxa e o seu altar, no verán de 1909, durante a cal estiveron presentes o mais significativo daquela sociedade de principios do século XX.

Capela da Toxa